

Erostrat

Gheorghe Asachi

Era seară și-ntrre nouri soarele s-acufunda,
Când din Efes tot poporul de la jocuri se-nturna;
Cuprins încă de plăcerea a priveleștei frumoase,
Vorovea despre minunea luptelor mult maiestroase;
Deodată, prin tuneric, ceriu-n jur au scăpărat;
Tot poporul stă pe loc
Și-nturnând spre Efes ochii, templul cel mai minunat
Îl văzu cuprins de foc.
Îndărăt aleargă iute, speriat acel popor,
Ca să afle d-unde-i focul, ca să deie ajutor.

Printre fum, prin caldă boare,
Prin scânteilor lucoare,
De aproape ajungând,
Iată că au însemnat
Un om repede mergând;
Era acesta Erostrat.

Ca turbat de nebunie,
Ținea-n mâna o făclie,
Și prin strigătul cumplit
A sa faptă au vădit.
A poporului, deci, ceată,
De mânie înfocată,
La giudeț pre el îl cheamă
Și-osândire cere dreaptă
Pentru astă crudă faptă;
Erostrat stă fără teamă.
Îl întreabă ce păcat
L-astfel faptă l-au mânat?
Cercetează dacă n-are
Vreun cuvânt de apărare.
Ori din groapa-ntunecată
Furia înveninată
Fărmăcat-au a sa minte,
Încât barbar s-au atins
De atâtea lucruri sfinte,
Pe Diana au aprins.
Au dărmăt a ei icoane,
Prețuite-n milioane,
Templul ei au nimicit,
Ce-i lăcaș de zei dorit
Și-i misteriul de lege,

POEZII ONLINE

Faima Greciei întrege!
Dar Erostrat, nepătruns:
Dete atunci acest răspuns:
Am dorit ca al meu nume
Cunoscut să fie-n lume;
Iată-mi fapta și prihana,
De-asta ars-am pe Diana!
Inima-mi de venin plină,
Mintea fără de lumină,
De ambiție orbit,
Neputând să fac nimic,
Lucrul ce-i de alții urzit
Hotărât-am ca să-l stric.
Vreo mustrare nu îmi vine;
Trist Efesul ca să fie,
Nu cer alt decât de mine
Să vorbească și să scrie!

Dar giudețul declarăză: O, de rele făcător,
Prin virtute să câștigă numele nemuritor!
Cel ce criminale face, de ambiție îndemnat,
Bună faimă nu câștigă, ce în veci e blestemat;
Vei muri la întuneric, defaimat de-ntreaga lume,
Și epoca viitoare n-a cunoaște al tău nume!